

Plagiátorství nebo běžná praxe?

-překlad z anglického jazyka-

Black, Hayton a Kovář

Sean Mark Miller

Úkol

Na žádost komise jsem se prozkoumal díla BLACK, Jeremy (ed). Britain in the Age of Walpole. Macmillan, 1984, kapitola 4. Walpole and Ireland, od David Hayton, str. 95 a dále, and Kovář, Martin: Velká Británie v éře Roberta Walpola: k vývoji britského státu a britské společnosti v první polovině 18. století. Praha: ISV nakladatelství, 2004, kapitola: 6.2. „Blízké zahraničí“ II: Anglie a Irsko (1714—1742), p. 196f.

Black, Hayton a Kovář

Srovnal jsem díla těchto autorů za účelem stanovení rozsahu kopírování od některého z nich prof. Kovářem.

Odstavce s naprosto stejnými informacemi

Začínají na straně 198 – text profesora Kováře je téměř doslovně převzat z anglického textu (97-98). Dokonce i členění na odstavce dalších několik stránek stejné. Toto není přebírání určitých podrobností od jiného autora. Toto je velmi jasné a rozsáhlé kopírování práce druhého člověka.

Poznámky pod čarou

Poznámky pod čarou přesně kopírují angličtinu s několika vysvětlujícími dodatky pro českého čtenáře. To nelze ospravedlnit jinak než jako plagiátorství – tok informací je přesně zkopírován z anglického originálu. I kdyby toto dílo citoval, musel by doplnit nějaké širší vysvětlení, takto jde o pouhý překlad, nikoli originální výzkum. Argumentu, že by dva vědci ze stejného oboru našli stejné informace v archivech a podali je ve stejném pořadí, nelze uvěřit. Každý, kdo viděl, jak profesor Hilský učí Shakespeara, a Jiřího Joška, který učí tu přesně stejnou hru, pozná, že k práci přistupovali různými způsoby. Joškovy překlady jsou upraveny k provedení na pódiu. Překlady Martina Hilského jsou více určeny pro akademičtější zaměřené publikum a obsahují historické poznámky a komentáře. Navíc nelze očekávat, že by Češi měli k irské historii stejný vztah, jako člověk z Británie. Rohrbackův přístup k Henrymu Jamesovi a Spinozovi je dalším dobrým příkladem originálního přístupu, který vůbec nespolehá na strukturu jiného textu, a to i na úrovni odstavců. Posouzení nevyžaduje žádné zvláštní znalosti Stuartovské Anglie. Dokonce ani není třeba historika. Text byl ukraden jako celek a pouze upraven na dílčích místech. Přesně to jsem si přečetl v prosinci ve zprávách studentů, kteří na problém upozornili – prof. Kovář začíná obecným úvodem a poté rozsáhle přebírá z jiného zdroje. Výpůjčky nejsou v textu vůbec přiznány. Skutečnost, že přebírá i poznámky pod čarou od původního autora, aniž by to uvedl, pouze poskytuje další důkaz toho, že dílo ukradl.

Je to plagiátorství?

Jsem přesvědčený, že práce je plagiátem. Naznačovat, že je toto v akademickém prostředí normální, znamená urážet historii jako obor nebo Univerzitu Karlovu jako instituci. Ani jedno není přijatelné. Musí dojít k odsouzení a nápravě. Zametání pod koberec nepomáhá akademické komunitě naprosto žádným způsobem. Je to skandál, kterému je třeba čelit a vyřešit ho.

I kdybychom připustili, že se jedná o popularizaci vědy, a nikoli o vědu jako takovou, autor měl uvést, že tato část byla převzata z Blackovy knihy. Nenapadá mě žádné ospravedlnění nastalé situace. Text bylo nutné přečíst, v nějaké formě zkopírovat a téměř doslova přeložit včetně poznámek pod čarou. Nedokážu si představit situaci, kdy by k tomu mohlo dojít náhodou, kvůli tomu, že se musel v textu vrátit a doplnit další informace pro své čtenářstvo. Rovněž to není jediný případ, kdy začal obecným úvodem a poté převzal myšlenky od Cowarda.

Myslím, že metadata jsou v tomto případě naprosto jasná. V prosinci jsem se podíval na Cowardovu práci a zjistil jsem rozsáhlé kopírování, přesně jako studenti, kteří tento případ předložili akademickému senátu. Tyto texty se drží stejného schématu – vysvětlení, po kterém následuje kopírovaný text. Tento přístup může fungovat v přednáškovém sále, ale nefunguje, když je prezentován jako vlastní práce. Profesora Kováře vůbec neznám. Nemyslím si, že jsem ho někdy osobně potkal. Tento případ však žádné zvláštní znalosti zúčastněných lidí nevyžaduje. Je to ryze etický problém a je to plagiátorství. Jak to vyřešit, není v mé působnosti, a tak skončím pouhým zopakováním, že žádný etický kodex kdekoli, který jsem kdy zkoumal, nebo učil, neumožňuje, aby toto prošlo bez potrestání pachatele. Jedná se o jasné porušení etických standardů v oboru historie a jakékoli instituce poskytující vysokoškolské vzdělání.

Sean Mark Miller Amman, Jordánsko

Plagiarism or Common Practice?

At the request of the commission, I have looked at the work of the authors mentioned in the report. I have found that the authors have not been given the opportunity to comment on the report. I have also found that the authors have not been given the opportunity to comment on the report.

Black, Hayton and Kovar

Sean Mark Miller

Black, H. Task

At the request of the commission, I have looked at BLACK, Jeremy (ed). Britain in the Age of Walpole. Macmillan, 1984, Chapter 4. Walpole and Ireland, by David Hayton p. 95 and further and Kovář, Martin: Velká Británie v éře Roberta Walpola: k vývoji britského státu a britské společnosti v první polovině 18. století. Praha: ISV nakladatelství, 2004, kapitola: 6.2. „Blízké zahraničí“ II: Anglie a Irsko (1714—1742), p. 196f.

Black, Hayton and Kovar

I have compared the works by the authors for the purpose of determining the extent of the copying from either of the other authors by Prof. Kovar.

Paragraphs with the exact same information

Starting on page 198 – Professor Kovar's text is almost verbatim from the English text (97-98). Even the paragraphing is the same for the next several pages. This is not picking up some details from another author. This is very clear and extensive copying from the other man's work.

Footnotes

The footnotes follow the English with some additions for explanation for the Czech reader. However, this cannot be justified as not being plagiarism – the flow of information is exactly copied from the English original. Even if he had cited the work, he would have needed to use some broader explanation that this was a mere translation and not original research. The argument that two researchers in the same field would find the same information in the archives AND serve it in the exact same order is impossible to believe. Anyone who has seen Professor Hilsky teach Shakespeare and Jiri Josek teach the exact same play by Shakespeare knows that they have approached the work in different ways. Josek's translations are set for being performed on stage. Martin Hilsky's are much more for the academic audience with historical notes and commentaries. Just based on that, one could not expect a Czech to approach Irish history in the same way a person in Britain would. Rohrback's approach to Henry James and Spinoza is another good example of an original approach that does not rely on another text's entire structure down to the paragraphing. This does not require any special knowledge of Stuart England to judge. Nor does it require a historian in general. The text has been stolen as the whole cloth and

merely adjusted in minor places. This is what I saw in December in the reports from the students who originally brought up the issue – he starts with a general introduction and then borrows extensively from the other source. There is no attempt to admit the borrowing. The fact he takes the footnotes from the original author and does not mention that merely provides the clues to prove he has stolen the work.

Is it plagiarism?

There is no way not to be convinced that he has plagiarized the work. To imply that this is normal in any academic setting is to defame history as a field or Charles University as an institution. Neither is acceptable. This must be denounced and rectified in some way. Sweeping it under the rug does not help the academic community in any way, shape or form. It is a scandal to face and resolve.

The fact is that even if we were to say this was science popularization and not science as such, he should have said this section was taken from Black's book. I cannot come up with any justification for how this even happened. The text had to have been read, copied in some form and translated almost verbatim including the footnotes. I cannot imagine a situation in which this would have been accidental, because he had to go back and add other information for his audience. This was also not the only case where he started with a general introduction and then took the ideas from Coward.

I think the metadata was absolutely clear on this case. In December, I looked at Coward's work and found extensive copying, just as the students had presented to the Academic Senate. These texts follow that same pattern of explanation followed by copying. This might work in a lecture hall, but it does not work when presented as your own work. I do not know Professor Kovar at all. I do not believe I have ever met him in person. However, this case does not require any

special knowledge of the people involved. It is a purely ethical issue and this is plagiarism. What is to be done about it is not within the scope of my authority and so I will finish with merely restating that no ethical codex anywhere that I ever studied or taught would allow this to pass without punishment of the offender. It is a clear violation of the ethical standards of the field of history and any institution that provides higher education.

Sean Mark Miller

Amman, Jordan

Tlumočnická doložka
Jako tlumočnick z jazyka anglického
jmenovaný rozhodnutím Krajského soudu v Plzni
ze dne 5.11.1998, č.j. Spr. 1632/98, stvrzuji,
že překlad souhlasí s textem připojené listiny.
Tlumočnický úkon je zapsán v deníku
pod pořadovým číslem: 6544

19.3. 2020

Mgr. Lucie Zapletalová
soudní tlumočnick anglického jazyka
Černá růže, Na Příkopě 12, Praha 1
Tel: 602 265 187
servis@grabmuller.cz

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

10 2 2009

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.